

1737 15. Januar 1881: 1. Beh. af Lovf. om Forandr. i Lovgivningen om stemplet Papir. 1738

kræve betydelige Udgifter, ikke andre end de tre Jernbanelove, vi vedtoge forleden; de kræve ganske vist Udgifter i den kommende Tid; jeg veed ikke, om Landstinget vedtager dem, men jeg vil gaa ud herfra. (N. P. Jensen: De ere sendte i Udvalg!) Det ærede Medlem siger, de ere sendte i Udvalg; jeg veed ikke, om man kan slutte Noget herfra, det skulde vel snarest tyde paa, at de ikke komme ud saa snart, men det ligger jo ikke for; jeg skal ikke fortabe mig i Undersøgelse af de Betragtninger, som Bemærkningen af det ærede Medlem for Manders (N. P. Jensen) maaske kunde give Anledning til; men selv om disse Jernbanelove udkomme, faae vi dog noget Vederlag, — vi faae et Statsaktiv for de Udgifter, der anvendes hertil. — Saavidt jeg kan se ere disse tre Jernbanelove igrunder de eneste af de Lovforslag, der ligge for eller kunne ventes at komme for i den nærmeste Fremtid, der ville kræve Udgifter af saa væsentlig Betydning, at de kunne faae nogen Indflydelse paa det gode finansielle Resultat eller nedsette det foreliggende Overtud, med Hensyn til hvilket jeg yderligere skal gjøre opmærksom paa, at det sidst forelagte Statsregnskab udviser et Overtud af mellem 3 og 3½ Mill. Kr., altsaa væsentlig stemmende med det Resultat, som den ærede Minister kom til for det foreliggende Finanslovsforslags Vedkommende. Saaledes stiller Situationen sig for mig, og det er netop paa Grund deraf, at jeg ikke kan dele den høitærede Finansministers Anskuelse, at der ikke skulde være naturlig Opfordring til nu at tage Spørgsmaalet om Skattereformer under alvorslig Overvejelse. Jeg skal indrømme den høitærede Minister, at det selvfølgelig altid kan være Gjenstand for Tvivl, hvor det rette Sted er til at begynde med Hensyn til en Skattereform, hvor det rette Sted er til at gjøre Statedbøttelser. Men jeg tror ligeledes at burde bemærke, at hvis den høie Regjering stod paa det Standpunkt, at den vilde tage Initiativet til Skattereformer, kan det ogsaa gjerne være, at dette Lovforslag slet ikke vilde være fremkommet; men da den høie Regjering med Hensyn til en Revision af Stempel-lovgivningen stiller sig paa et rent negativt, fuldstændig afvisende Standpunkt, tror jeg, at det vil findes rigtigst, at der af Medlemmer af dette Thing er gjort Skridt for at faae rørt ved Sagen. Om det saa er særlig ønskeligt, at man tager fat netop paa Stempelbestatningen, kan jo være Gjenstand for forskellige Meninger. Mine Medforslagsstillere og jeg have ment, at Stempelbestatningen særlig egner sig til at gjøres til Gjenstand for Forsøg i den Henseende. Jeg ønsker først at gjøre opmærksom paa, at efter vor Mening er Stempelbestatningen særlig egnet til at være af en noget bevægelig Karakter, rettende sig noget

efter Statskassens til de forskellige Tider væglende Krav, ligesom det maaske ikke er uden Betydning at lægge Mærke til, at særlig denne Bestatning er Noget, man tager sig af, og hvori man gjør Revisionsændringer, naar Statens Finantser tillade det. I saa Henseende gjør jeg opmærksom paa, at det er oplyst, at man i Frankrig i de sidste 7 à 8 Aar har nedsat Skatterne med et Beløb af omtrent 300 Millioner Francs, og at det ogsaa er Stempelafgiften, der er bleven formindsket. Jeg gjør endelig opmærksom paa, at med Hensyn til Revisionsændringen af Stempelafgiften ere efter min Mening navnlig to Momenter af Betydning. Der er navnlig to Formaal, man kan tilsigte. Det ene er at tage Hensyn til første Klasse's Stempel, hvor jo, som det ærede Medlem fra Viborg (Klein) udtaalte, den største Revisionsændring vil finde Sted efter vort Forslag. Dette er fra vor Side slet, fordi vi have ønsket noget at høre det paa Omsætningen af faste Eiendomme nu hvilende Tryk. Man kunde gjøre det paa forskjellig Maade. Man kunde have ladet Stempel-lovgivningen ligge og vendt sig mod Forordn. af 8de Februar 1810, Halvprocentafgifts-Forordningen, og have forsøgt der at foretage en Forandring, der vilde være kommen Omsætningen af faste Eiendomme tilgode; men vi have ment, at det vilde være naturligere at forsøge en Rettelse paa dette Punkt her, ikke mindst fordi vi jo saa tillige kunde komme ind paa en Reform af Stempel-lovgivningen i det Hele, idet vi have ment ved de Forslag, vi have bragt frem udenfor Spørgsmaalet om Omsætning af faste Eiendomme, at kunne komme til at lette de Byrder, der ved Stempelbestatningen nu med et efter vor Mening usforholdsmæssig stort Beløb hvile paa den fattige Del af Befolkningen og paa det, jeg vil kalde de smaa Omsætninger. Det er vor anden Betragtning, vort andet Formaal, at lette Byrderne for den mindre bemidlede Del af Befolkningen og hjælpe paa de smaa Omsætninger. Med Hensyn til Indtægten af Stempelbestatningen skal jeg gjøre opmærksom paa, at, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at oplyse saavel ved Indbringelsen af dette Forslag saavel som ogsaa ved Finanslovens 1ste Behandling — ved sidstnævnte Leilighed foranlediget ved Udtalelser af den høitærede Finansminister — at vort Udgangspunkt har været det, at vi have forment at kunne fatte os paa dette Standpunkt, at søge ved de foreliggende Forslag at tilvejebringe et Resultat, som omtrent vilde give det samme Beløb i Stempelindtæder som det, der er beregnet at ville komme tilstede efter Skrafttræden af den nuværende Stempellov af 19de Februar 1861 d. v. s. fra 1ste April 1862. Jeg har tidligere oplyst, og det gjentager jeg her, at der for det